

September 2020

The jogos of vormende almas

{Het spel der vormende zielen}

Throw a twee to beginnen
you gooit dos y
belandt at de pedestal de la universidad

Kies deine personaje

número uno:

beaucoup libros gelezen

número zwei:

laag profile shadowgestalte

a veces hand humble opsteken

je wierfe six en laufe door die calles

through ramen sehe sie jouself

scattered en les attributes of salas, zum beispiel:

el Pulp Fiction poster

oder la mantra imaginaci ó n of le mur

o la manier that su rotzooi is similar to yours

tu throws two:

un vakje red und dangereux

el Coronamaatregel

oscuridad

incertitude

a gemeinschaft

onkundig y afraid

ahora RUG gorako

أحا {a7a}

no lectures no contacto

wenn du gooit below drei du komt op minor depressie

wenn du gooit below zwei du komt op crisi esistenziale

tu geheie quattro:

een camino in der park

je ziet mannen en chicas die lijken op Sie zij smile und wave y try und

da
él schreeuwt:

baie meters away

está ein hombre,

„Gott ist muerto! Dios bleibt dead! En wir hemos lui getötet!”

je denkt: ja s í oui yes да {da} はい {Hai} Ewe 是 {shi} Ndio 예

{ye} igen sim

This heb ik siempre al verstehen

Mais tu gooit ein

sehe quod brilho deine teléfono: Tinder

Gott ist tot aber Lujuria e vivant

Instead of denken about Nietszsche jij downloadt en swiped

men again uno und est á s alone no match schon Hentai

Cansado, tus weary ogen schitterreflecting l a luz

“Que sueños con los angelitos”

where rêves perish and rise en vergaat en ontstaat und vida es ein
geburte die zich repeat en vermalen in société y familia

Level dos

Propedeuse binnen con mucho conoscenza

Pero

Niet alles is wat het lijkt

Wijsheid a lentement out of tus manos drifting goal

y als größer groeiende schaduw behind your espalda
etwas called studieschuld

Je gooit ein

Crisis existencial

Université was

Le premier wedergeboorte ein intellect nueve in eine harnesssed mas
decaying ego

in klas zingen

Les verbs acapella premisen from a priori to un retroceso infinie

est á s aburrido

In de distance qualcuno chante

A lo lejos

Worden wolken aan wonderpushers of potential
herboren: un vagitanus de habilidade mental
y soabing little dingen die dangerous en stupide klinken aber

Will flor ecimiento als undeniable onkruid

Gooi seis to get motivational quote

‘umunta ngumuntu nagabantu’

because of andern’ ‘A persoon is een persona

Je ziet je ouders

Leert naar eudaimonia als naar lucht te happen

Amare

{Ai} 愛 uthando

liebe amore

حب {hubun}

Voor un possibilidade of una vida in zijn kinderschoenen

Y für eachother kinders se skoene

Ubuntu:

ik ben porque eres

und

wij bedaren in elkaars schaduw

throw tussen de uno en de sześćum le muri de toekomst te laten zijn

you laat the dados in je broekzak glijden

en sees the luce del sol tu room belichte

Oktober 2020

Misschien is het wel zo'n dag

zoals Super Smash Bros Brawl je aan je dode vriend herinnert
is er ook het licht door het raam via een glas op de muur
waarin kristalstof en vezels kleine generaties aan
nietsontziend klein ontstaan

er zijn hier vliegen die verder dromen dan ik
ik zag een vlieg drie uur lang zijn handen wassen om daarna in de
verblindende zon
boven mijn nachtkastje te verpulveren z

oals de lijnen in je palm niet de toekomst voorspellen
maar wellicht een kijkje geven in een voelbaar verleden

zoals tijd relatief aan de draaiing van de aarde, landelijke politiek,
filosofie en
staat van zijn is

terwijl er ook sterren vergaan en meteorieten neer storten
en robots in fabrieken zonder pauzes werken om ons
gelatinebeertjes te schenken
en woorden als hits van generatie tot generatie doorklinken:

genocide
racisme
kapitalisme
pindakaas

Zoals ze de controller bij mijn deur opraapt
en haar ogen meer zwijgen dan mijn gedichten ooit zullen zeggen

November 2020

aan goden vergooid

weerleggingen liggen in de pulp opvangbak
zuivere jus in circulaire capsules
'ikke, ikke, ikke' klinken de kogels afketsend

je kunt een paspop van huid voorzien
vertroetelen tot het voelt
alsof
zij
jou
troost

je kunt een olifant stropen
'm zo aan je truck
hangen dat
ie net
lijkt te
twerken

je kunt en je zal de dingen
bevelen te bestaan
op de manier
waarop ze je
tegemoetkomen

de zin van het leven is een witregel
tussen een betekenisvol krijsen

December 2020

schets Noorderplantsoen

de aalscholvers zitten in de grijze weduwe
haar takken sluiers beroerd door een lieve wind
de dag geeft zijn ambt over aan de nacht
verstrikt in repen golf rimpelend licht
de aalscholvers draaien hun koppen als waaiers

er broeit iets:
het stof dat geen stof is
vangnet van al dat valt, glijdt, vrijdt
met uitgestoken tenen naast de peukenstortplaats
sporen van een uur, een moment of een morgen geleden

de mensen in de straten zijn zoals mijn vader slangen beschreef:
“banger voor mij dan ik voor hen.”

alles dreigt of wilt uit haar voegen breken
uit zijn potgrond barsten dwarrelen en verschijnen
in een poel van goud

waar fietsers voorbij schieten met schaduwstemmen en ratelecho's

de mensen die op bankjes zitten en bier drinken
zien zichzelf
struikelen
tussen het donker en de struik

ieder acteert zonder tekst
elke nacht een nieuw podium een nieuw publiek een nieuw doek
een nieuw vaal licht waarin gedichten liegen

Januari 2021

De waarschijnlijkheid van het onwaarschijnlijke

Mijn liefje sukkelte tegen de hemel aan in slaap
een transparante grens tussen vliegen en vallen

boven Frankrijk bouw ik met de zwemkleding van medepassagiers
een nest voor haar, ik stop mijn notities in kartonnen koffiebekers
voed hen het inkt uit mijn pen tot de metaforen bloeien

in een vallend nest leer je niet vliegen
je leert het breken van je val

ik houd mijn ticket als zuurstofmasker tegen mijn mond en vertel haar
wat mijn baardagamen aten (rucola, frambozen en maden)

niet hoe ze overleden:

Crusoe: verschroeid

Jojo: euthanasie (eerst koelkast, dan vriezer)

Naamloos: vermoord door Steffie (een bijt in de borst)

Elke omstandigheid is omrand met een einde. Je leeft

alsof dit niet zo is.

Februari 2021

De entropie van de dagen

In zijn nieuwe kamer zet P zich tomeloos in voor een nieuw begin.
Op het punt waar de boter eindigt en het brood begint
is de punt van het mes het venijnigst, denkt P.
Al zittend is het uitzicht een opkomende zon
Al staand een lege parkeerplaats: de duiven vechten voor kruimels.
Er zit een funest besef in de meest verblindende verwarring
en energie danst in ondeelbare bollen van elkaar weg

Het is zaterdag en door de rooklucht en het bonken
van beneden heen neemt W haar eenzaamheid zintuiglijk waar:
een vinger op het tast scherm, een mogelijke aankondiging van laster
W weet zich geen raad zonder argwaan:
haar kerk van huiselijke fatsoenlijkheid heeft een klok die luider
Luidt dan de stilte in de straten tijdens de avondklok.
Alles is niet omrand met een einde maar met een vertrek

Z slaapt in zonder lief, weet zich mens, van en voor zichzelf,
drukt joints uit, drinkt Mimosa's op, weet zich staande
en zittende te houden op 't vertrouwen dat onder dit gewicht
een hand verstopt ligt die zijn vingerarmen ineenvouwt en de
papieren demonen en gieren verscheurt. Als de bruiswijn zich
met het sap mengt, schrijft Z een brief naar haar voor hem.
De dagen vallen tomeloos als willekeurige oorzakelijkheden tegen
elkaar aan

Tegenover de lopende doden wordt J gezien,
achter haar geen rozenhang meer maar
een mokerslag door de vierde muur.
De regisseur wilt dat ze de rook in cirkels uitblaast;
tegenover J betreden de overlevenden een verlaten bioscoopzaal
het licht gaat uit; 3, 2, 1 tikt in ouderwetse letters af.
Verzadigd verlaat S het toneel

Maart 2021

We huilden bij een kerk

we huilden bij een kerk op een dinsdag
en de zuilen waren wellicht je schouders in de hitte
van de troost

als de zon onvoorwaardelijk liefheeft of haat of onverschillig schijnt
op mensen pleinen fonteinen water en fonkelend gras

de wereld als neuriënde mummy over deze objecten waakt
of slechts zuchtjes en kreetjes laat van ouderdom

tijd telkens bekeurd wordt voor snelheidsovertredingen
door de wetsdienaar van nostalgie,

weemoed en andere verschijnselen van sentimentele schepsels

misschien vingen de tegels onze tranen
als kinderen onder een afdak in de regen
terwijl ze hun koppen dragen als kruizen
en de kerk in slowmotion mee snikte

April 2021

De bibberend biddende bedelaren

De bibberend biddende bedelaren bedaren in de ochtenddauw
“b-b-bewaar ons besluit, b-berooft ons niet naadloos van een
onvermogen”

De bevindingen ijsberen als naakte ijsberen
hun zwijgen sneeuwpoppen in de regen

De dageraad dooft dramatisch donderend boven de handpalmen
die zich als kromgebogen lepels tot de wolken richten
de vorst op hun vingers een geconsolideerd babyblauw pek

Het veld rouwt met hen mee
tulpen slaan als gekken met hun knoppen tegen de hemel
Bijenbomen dansen weemoedig verlegen in het maanlicht
de smalle stammen hangen aan hun takken alsof de aarde een plafond
is
boven een oneindig zwarte en door sterren besproette kamer
wemelend met zwierende grijsgroene kroonluchters

De bibberend biddende bedelaren betasten hun baarden
alsof achter hun wangen een sleutel is waarmee ze de stilte kunnen
verblinden

Van hen is een
een kei
Om te werpen en mee te breken

Een is een gewei
om te dragen als een kroon

Een is wat ze verlieten
en als een kei voortslepen, de groeven door het land gedreven
worteldijen zongebruind boven anonieme wormenkopjes die
opspringend bungelen
door de jachtig jagende jog van het figuur

een atletisch mens noch nog onontdekt dier
met bruinrode -als reeën stukgebeten in een reusachtige mensenmond-
ogen
onder een hoofdhuid die traag van de schedel neerzigt
een perverse symmetrie gekromd tot discuswerper
die een lijkwade als een bruidsjurk over de laatste levende legt
En bitter, bibberend biddend bezweert

“in het laatste licht waarachter
je schaduw hunkert naar een leider
is je ziel als boterhamzakje vacuüm trekt
tot een ademtocht voor genade”

Mei 2022

Sprookje

We waren geen

schroef en aandrijving, maar botten en bloed

Zlatán de chihuahua wandelt los door een betongrijs en waterloos aquarium

Forse Portugese oorlogsschepen drijven als smogwolken voorbij

Zlatán slaat links af

aan flikkerende zilverberken

hangen slangen doelloos en beduusd

Zlatán slaat rechts af

richtingwijzers kijken versuft naar de snelweg toe
die afslaat en verslijt
een 6 kilometer lang uitgespreid tapijt

voor Zlatán geen delen of gehelen, slechts wat speelt en wat niet speelt

Wat speelt is

De stalactiet die drupt op het eekhoortjesbrood

Zlatán stopt in zijn passen

Een lied van een rouwende merel klinkt als een wegstervende sirene

Zlatán kwispelt in het middaglicht
waarin speelse vuurvliegjes stoutmoedig dansen
als de schijnpuntjes die de discobal reflecteert

Wat ontregeld raakt is net zo goed ontwricht
we werden geen raket hiervandaan maar een mager geraamte met een
te grote kop

ons gezicht een -uit zicht geraakt- vergezicht achter een vergeten
inzicht:

“moest het zo overhaast? Moest het overhaast? Moest het z...”
we stopten met ratelen, met draaien en gingen na een mislukte
pirouette languit